

Primární minerály

Fluorit

CaF₂

G. Agricola (1529)

Pro svou vlastnost, tj. jako příměs při procesech hutních urychlovat tavení a rozklad rud i jaloviny, byl nepochybně znám dlouho před uvedením do literatury Agricolou (Bernannus). Jeho staré hornické jméno bylo Flußspath.

Fluorit je nejhojnější přirozenou sloučeninou fluóru a vznikl jak za vysokých teplot např. při pneumatolyse, tak i za hydrotermálních podmínek, ale např. i z kostí obratlovců. Krystaluje v plnoplochých tvarech soustavy kubické, nejčastěji v krychlích, čtyřiadvacetistěnech či oktaedrech. Jeho zrnité agregáty někdy přecházejí do stébelnatých. Nejčistší je čirý, ale obvykle bývá různě zbarven, hlavně fialově a zeleně. Na jáchymovských žilách se smolincem byl temně fialový až černý. Podle osmistěnu má dokonalou štěpnost a při zahřívání různě silně fosforeskuje. Některé jeho odrůdy fluoreskují (tento jev byl po fluoritu nazván).

Georgius Agricola
(1494-1555)

žluté krychle fluoritu, baryt
(Jáchymov, halda štoly Neklid, 2000)

čirý fluorit
(Jáchymov, halda štoly Krásná ruda, 2002)